

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI V.
COMPARTIMENT SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

Str. Ștefan cel Mare, nr. . V. jud. V.
Tel : ...
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 14/ 2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. D. B. S.R.L. V., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. sub nr. x/30.03.2009

Compartimentul Soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V. a fost sesizat de către Administrația finanțelor publice a municipiului V., serviciul Inspecție fiscală persoane juridice prin adresa nr. x din 30.03.2009, înregistrată la D.G.F.P. V. sub nr. x din 30.03.2009, asupra contestației formulate de S.C. D.B. S.R.L. prin avocat M. Ș. în baza împuternicirii avocațiale nr. x din 19.03.2009.

S.C. D.B. S.R.L. are sediul în municipiul V., str. Ștefan cel Mare, nr.x, județul V., este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul V. sub nr. J.../1999 și are atribuit codul de înregistrare fiscală RO x.

Suma ce face obiectul contestației este în cuantum de **S lei** stabilită prin Decizia de impunere nr. x/ 11.02.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. x din 11.02.2009, din care:

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4 lei – majorări de întârziere aferente.**

Contestația a fost depusă la data de 23.03.2009 de către reprezentantul legal al societății, potrivit art. 206 art. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală, republicat, înregistrată la Administrația finanțelor publice a municipiului V. sub nr.x, organul emitent al actului administrativ atacat, iar Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din 11.02.2009 a fost primită prin corespondență cu confirmare de primire la data de 19.02.2009, astfel că aceasta respectă termenul prevăzut de art. 207(1) din același act normativ.

Organul de soluționare contestații din cadrul DGFP a județului V. a solicitat contestatoarei, prin adresa nr. x din 01.04.2009 să precizeze în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b, c și d) din Codul de procedură fiscală, cuantumul sumei totale contestate defalcată pe impozite, taxei și accesoriiile aferente sumelor contestate, atrăgându-i totodată atenția că soluționarea acestora se va face în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

Prin răspunsul formulat, la solicitarea organului de soluționare prin adresa nr. x/01.04.2009 și depus la registratura generală sub nr. x din 13.04.2009, S.C. D. B. S.R.L precizează sumele contestate privind impozitul pe profit și accesoriiile aferente însă, nu precizează cuantumul accesoriiilor contestate aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei motiv pentru care se va proceda, potrivit pct. 2.1 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și se va considera contestată suma de 10.593 reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207(1) și art. 209(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu

modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. V. este competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C.D. B. S.R.L. V..

I. S.C. D. B. S.R.L. V. formulează contestație împotriva măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală constând în calculul diferenței de obligații fiscale de plată privind impozitul pe profit în sumă de S1 lei ron cu majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei ron, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei ron și majorările de întârziere în sumă de S4 lei ron, stabilite prin deciziei de impunere nr. x din 11.02.2009 pentru perioada supusă verificării (01.03.2003 – 31.12.2007 la impozitul pe profit, 01.01.2003 – 30.09.2008 la taxa pe valoarea adăugată), invocând următoarele:

I.1. Referitor la impozitul pe profit:

1. pentru anul 2003, societatea susține că suma de x lei rol (x lei ron), ce reprezintă partea rămasă nerecuperată din pierderea fiscală înregistrată în anii 1999, 2000 și 2001, pierdere despre care deși se menționează în RIF că „urmează a fi recuperată”, este exclusă, nelegal și fără nicio justificare/motivare a organului de control, din calculul bazei de impozitare.

Pe cale de consecință solicită diminuarea profitului brut de la x lei rol (x lei ron) la x lei rol (x lei ron) și corespunzător a impozitului pe profit cu suma de x lei rol (**x lei ron**), potrivit art. 13 din Legea nr. 414/2002.

2. Solicită diminuarea bazei de impunere stabilită prin RIF cu suma de x lei rol (x lei ron), reprezentând cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente, sumă care în mod nelegal a fost exclusă din categoria cheltuielilor deductibile, prin aplicarea greșită a dispozițiilor art. 9, alin. (7) lit. a) din Legea nr. 414/2002, ceea ce a condus la stabilirea în mod eronat a unui impozit pe profit a sumei de x lei rol (**x lei ron**);

3. Solicită fără a preciza cuantumul, „diminuarea valorii cheltuielilor nedeductibile cu cele corespunzând dobânzilor și diferențelor de curs aferente contractului privind vânzări de titluri nr. FN/10.01.2002 (pag. 9 alin.(3) din RIF), cheltuieli care, în conformitate cu dispozițiile pct. 10.1 din H.G. nr. 859/2002, nu sunt supuse limitărilor prevăzute la dispozițiile art. 10 alin. (1 și 2) din Legea nr. 414/2002, întrucât contractul în cauză este anterior datei de intrare în vigoare (01.07.2002) a Legii nr. 414/2002, iar îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 10 (5) din Legea nr. 414/2002 este recunoscută chiar prin RIF(pag. 9 alin. 2).

„Sub incidența art. 10 din lege intră numai împrumuturile angajate după data intrării în vigoare a Legii nr. 414/2002 , cu excepția art. 10 alin. (5) din lege care se aplică și pentru dobânzile aferente împrumuturilor angajate înaintea datei intrării în vigoare a legii de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate.”

I. 2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

- pentru anul 2007, societatea solicită includerea sumei de **S3 lei** (plătită în baza fact. x din 17.08.2007, x din 02.08.2007, x din 14.09.2007, x din 21.12.2007, x/ 20.12.2007, x/20.12.2007) în categoria TVA deductibilă, având în vedere faptul că prevederile legale citate în RIF(art. 126 alin. (9), lit. c) și art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 au fost greșit aplicate întrucât regimul fiscal al scutirii de TVA, fără drept de deducere al operațiunilor de închiriere a bunurilor imobile, a fost extins în mod nepermis la toate plățile (inclusiv TVA) corespunzătoare unor livrări de produse și servicii destinate unor reparații/măsuri de conservarea unui bun imobil proprietate D.B..

Față de cele arătate, societatea solicită modificarea bazei de calcul pentru taxa pe valoarea adăugată datorată prin aplicarea regimului mixt al TVA, conform dispozițiilor art. 147 din Codul fiscal, și admiterea la deducerea taxei pe valoarea adăugată calculată cu pro-rata din TVA în valoarea de **S3 lei ron** (corespunzătoare închirierii utilajelor – operațiuni supuse taxării).

I. 3. Societatea solicită „suspendarea, în conformitate cu dispozițiile art. 215 din Codul de procedură fiscală, în forma republicată, raportat la dispozițiile art. 11.1 – 11.5 din Instrucțiunile de aplicare a CPF, a executării actelor administrativ – fiscale atacate, până la soluționarea administrativă a contestației, având în vedere, în principal, existența unei îndoieli puternice cu privire la legalitatea actelor administrative atacate, la greșelile/situațiile de aplicare greșită a legii sus – menționate, dar și bonitatea debitorului D. B..

Prin completările din data de 13.04.2009, societatea menționează,

1. Obiectul contestației îl constituie desființarea în parte a RIF și a deciziei de impunere, având în vedere dispozițiile art. 213 pct. 4 din Codul de procedură fiscală.

2. Datele privind creanțele contestate

2.1. Impozitul pe profit stabilit suplimentar de plată în sumă de S1 lei ron și majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei ron

2.1.1. Motivul de fapt.

◇ Societatea revine ca plătitor de impozit pe profit cu data de 01.01.2002, fapt constatat în urma declarațiilor depuse de societate la AFP în anul 2002. În fapt societatea în mod greșit s-a înregistrat în 2002 ca fiind plătitoare de impozit pe profit, întrucât acesta era obligată în temeiul legii să rămână plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderii.

◇ Conform RIF nr. x/02.11.2001, activitatea societății a fost controlată pe perioada 1999 – 31.08.2001 constatându-se că „societatea își soldează activitatea cu un profit contabil în sumă de x lei rol (x lei ron), pierderea fiscală fiind în sumă de x lei rol (x lei ron)” și se menționează că „societatea din luna septembrie 2001 trece la impozitarea veniturilor conform OG 24/2001 art. 1 alin. (1), (datele fiind culese din bilanțul anului 2000)”. Se mai constata în RIF nr. x/2001 că „pierderea fiscală de recuperat la 31.08.2001 este de x lei rol (x lei ron.)”.

◇ Conform art. 13 alin. (4) din Legea 414/2002 „contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de legea menționată. Această pierdere se recuperează de la data înregistrării pierderii fiscale în limita celor 5 ani.”

◇ Drept urmare la calculul impozitului pe profit pe anul 2003 trebuia preluată pierderea fiscală de la 31.08.2001, în valoare de x lei rol, lucru care în mod greșit nu a fost luat în considerare conform legii de către organele de control în RIF nr. x/11.02.2009, încălcându-se principiul conform căruia nimeni nu este mai presus de lege.

◇ Conform RIF nr. x/11.02.2009 pag. 10 profitul fiscal pentru anul 2004 constatat la control este în sumă de x lei rol (x lei ron), din care trebuia dedusă pierderea fiscală de x lei rol (x lei ron), și de impozitat doar suma de x lei rol (x lei ron), rezultând un impozit de plată de x lei rol (x lei ron), în timp ce societatea a plătit cu titlu de impozit pe profit suma de x lei rol (x lei ron), anexa nr. 1 la RIF.

◇ Conform RIF x/11.02.2009 s-a constatat că diferența suplimentară la impozitul pe profit în sumă de x lei ron, sumă care nu suportă majorări întrucât societatea avea plătit în plus la acest impozit suma de x lei rol (x lei ron), același lucru fiind valabil și pentru anul 2007 privind diferența suplimentară constatată la impozitul pe profit.

2.2. Taxa pe valoarea adăugată

majorări de întârziere în sumă de x lei rol (x lei ron);

2.2.1. Motivul de fapt

◇ Diferența de x lei rol (x lei ron) la nivelul lunii martie 2004 stabilită și evidențiată de organele de control în anexa nr. 4 la RIF nu suportă majorări de întârziere întrucât această sumă a influențat fișa pe plător din evidența AFP și nu balanța sau declarațiile lunare depuse de societate.

În concluzie societatea solicită desființarea în parte a actelor administrative atacate, modificarea bazei impozabile pentru impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată și „anularea accesoriilor (dobânzi și penalități de întârziere) corespunzătoare sumelor sus menționate).

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr. x din 11.02.2009 în baza căuia s-a emis decizia de impunere nr. x/11.02.2009 s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare de plată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei cu majorări de întârziere în sumă de S2 lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei cu majorările de întârziere aferente în sumă de S4 lei, contestate parțial de societate.

II. 1 Referitor la impozitul pe profit:

Diferența de obligație fiscală suplimentară de plată constatată la impozitul pe profit în sumă de 96.404 lei a rezultat ca urmare a modificării bazei impozabile cu suma de x lei, astfel:

pentru anul 2003 a fost modificată baza impozabilă cu suma de x lei ron din care:

◇ x lei ron – reprezentând cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente, considerate nedeductibile potrivit art. 9 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 414/2002;

◇ x lei ron – reprezintă cheltuieli asistență juridică neadmise la deducere întrucât, societatea nu a prezentat documente din care să rezulte natura serviciilor prestate, nu a prezentat un contract încheiat cu firma R. C&M S.A. V. pentru serviciul facturat cu factura fiscală nr. x/30.09.2003. Această factură nu este însoțită de un raport de cheltuieli, devize sau alte documente justificative care au stat la baza întocmirii facturii de asistență juridică, conform art. 9 alin. (1) din Legea nr. 414/2002;

◇ x lei ron - cheltuieli cu dobânzile și pierderea netă din diferență de curs valutar considerate nedeductibile, conform art. 10 alin. (2) din Legea nr. 414/2002. Aceste cheltuieli sunt reportate în anii următori până la deductibilitatea lor integrală;

◇ x lei ron – profit impozabil utilizat de către societate pentru recuperarea parțială a pierderii contabile înregistrată la 31.12.2002 în sumă de x lei ron (x lei rol).

Pentru anul 2004 a fost modificată baza impozabilă cu suma de x lei ron din care:

◇ - x lei ron – cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente aferent anului 2003 și în mod eronat au fost influențate rezultatele financiare ale anului 2004;

◇ - x lei ron – cheltuieli cu dobânzi și diferențe de curs valutar de recuperat din anii precedenți, conform art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

◇ x lei ron - profit utilizat de către societate pentru recuperarea pierderii contabile rămasă de recuperat la 31.12.2003 în sumă de x lei ron (x lei rol);

Pentru anul 2005 baza impozabilă a fost diminuată cu suma de x lei ron,

◇ x lei ron – cheltuieli cu onorarii și comisioane înregistrate de societate în contul 622 reprezentând asistență tehnică din partea firmei G. & S. L. din I., facturate cu factura nr. . – . din 05.12.2005. S.C. D. B. SRL nu poate justifica prestarea acestor servicii pentru activitatea pe care o desfășoară în luna decembrie 2005, considerate nedeductibile, potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare;

◇ - x lei ron - cheltuieli cu dobânzi și diferențe de curs valutar de recuperat din anii precedenți, conform art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Pentru anul 2006 baza impozabilă a fost modificată cu suma de x lei ron,

◇ x lei ron - cheltuieli cu dobânzile provenite din diferența nivelului dobânzii de referință a BNR (6%) din anul 2006 și dobânda practică, prevăzută în contractul fără număr din 09.09.2002, conform art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 59 din H.G. 44/2004;

Pentru anul 2007 baza impozabilă a fost modificată cu suma de x lei ron,

◇ x lei ron - cheltuieli cu dobânzile provenite din diferența nivelului dobânzii de referință a BNR (7%) din anul 2007 și dobânda practică, prevăzută în contractul fără număr din 09.09.2002, conform art. 23 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 59 din H.G. 44/2004.

Pentru nerespectarea termenelor de plată au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de S2lei din care: □ x lei ron reprezentând majorări calculate ca urmare a nerespectării în anul 2005 a art. 34 alin. (6) din Codul fiscal;

□ x lei ron - majorări de întârziere calculate până la data de 30.01.2009;

□ x lei ron – penalități de întârziere.

II. 2 Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Diferența de obligație fiscală contestată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei ron din decizia de impunere nr. x/11.02.2009 a rezultat ca urmare a neadmiterii deductibilității taxei pe valoarea adăugată pentru facturile fiscale nr. x/17.08.2007, x/02.08.2007, x/14.09.2007, x/21.12.2007, x/20.12.2007 și x din 20.12.2007, potrivit art. 126 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal. Aceste facturi reprezintă tâmplărie PVC, închidere luminatoare, platformă betonată, instalație electrică, executat lucrări amenajare magazie stoc și accesorii, compartimentare cu rigips, instalație aer comprimat, etc.

Toate aceste lucrări au fost executate asupra depozitelor închiriate de S.C. D. B. S.R.L. Vaslui către S.C. P.S.R.L. V..

Pentru veniturile obținute din chirii societatea aplică art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, în anul 2007. Aeste operațiuni sunt scutite de TVA fără drept de deducere.

Pentru nerespectarea termenelor de plată au fost calculate majorări de întârziere în sumă de x lei ron.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, semnat de conducătorul A.F.P. a municipiului V., organul emitent al actului administrativ fiscal atacat, se menționează că nu s-a formulat plângere penală și se propune respingerea ca neîntemeiată a contestației.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține:

III A. Referitor la impozit pe profit

Referitor la suma de S1 lei reprezentând impozit pe profit,

Agenția Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă S.C. D. B.S.R.L. datorează această obligație fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa.

In fapt, S.C. D. B. S.R.L. nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa la impozitul pe profit în sumă de S1 lei, deoarece:

◇ societatea în mod greșit s-a înregistrat în 2002 ca fiind plătitoare de impozit pe profit, întrucât era obligată în temeiul legii să rămână plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderii;

◇ conform RIF nr. x/02.11.2001, „societatea își soldează activitatea cu un profit contabil în sumă de x lei rol (x lei ron), din luna septembrie 2001 trece la impozitarea veniturilor conform OG 24/2001 art. 1 alin. (1), iar „pierderea fiscală de recuperat la 31.08.2001 este de x lei rol (x lei ron.)”;

◇ drept urmare la calculul impozitului pe profit pe anul 2003 trebuia preluată pierderea fiscală de la 31.08.2001, în valoare de x lei rol (x lei ron), potrivit art. 13 din Legea nr. 414/2002 și diminuarea profitului brut de la x lei rol (x lei ron) cu pierderea de recuperat în anul următor în sumă de x lei rol (x lei ron), care în mod greșit nu a fost luată în considerare, conform legii, de către organele de control în RIF nr. 44155/11.02.2009, încălcându-se principiul conform căruia nimeni nu este mai presus de lege;

◇ conform RIF nr. x/11.02.2009 pag. 10, profitul fiscal pentru anul 2004 constatat la control este în sumă de x lei rol (x lei ron), din care trebuia dedusă pierderea fiscală de x lei rol (x lei ron), și impozitat doar suma de x lei rol (x lei ron), rezultând un impozit de plată de x lei rol (x lei ron), anexa nr. 1 la RIF;

◇ diminuarea bazei de impunere stabilită prin RIF cu suma de x lei rol (x lei ron), reprezentând cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente, sumă care în mod nelegal a fost exclusă din categoria cheltuielilor deductibile, cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 9, alin. (7) lit. a) din Legea nr. 414/2002, a condus la stabilirea în mod eronat în plus la impozitul pe profit a sumei de x lei rol (**x lei ron**);

◇ „diminuarea valorii cheltuielilor nedeductibile cu cele corespunzând dobânzilor și diferențelor de curs aferente contractului privind vânzări de titluri nr. FN/10.01.2002 (pag. 9 alin.(3) din RIF), cheltuieli care, în conformitate cu dispozițiile pct. 10.1 din H.G. nr. 859/2002, nu sunt supuse limitărilor prevăzute la dispozițiile art. 10 alin (1 și 2) din Legea nr. 414/2002, întrucât contractul în cauză este anterior datei de intrare în vigoare (01.07.2002) a Legii nr. 414/2002, iar îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 10 (5) din Legea nr. 414/2002 este recunoscută chiar prin RIF(pag. 9 alin. 2).

„Sub incidența art. 10 din lege intră numai împrumuturile angajate după data intrării în vigoare a Legii nr. 414/2002, cu excepția art. 10 alin. (5) din lege care se aplică și pentru dobânzile aferente împrumuturilor angajate înaintea datei intrării în vigoare a legii de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate.”

Diferența de obligație fiscală suplimentară stabilită de plată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei prin decizia de impunere nr. x din 30.01.2009, contestată de societate în totalitate a rezultat ca urmare a modificării bazei impozabile cu suma de 383.152 lei prezentată detaliat la calitolul II. 1 „Referitor la impozitul pe profit.

În drept, se fac aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, care precizează la:

art. 1

“(1) Sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă persoanele juridice, denumite în continuare microîntreprinderi, care îndeplinesc cumulativ, **la data de 31 decembrie a anului precedent**, următoarele condiții:

- a) sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii sau/și desfășoară activitate de comerț;
- b) au până la 9 salariați;
- c) au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de până la 100.000 euro inclusiv; au capital integral privat.

[...]”

“(6) În cazul în care în cursul anului fiscal una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, contribuabilul are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare stabilit de prezenta ordonanță, fără posibilitatea de a reveni din anul următor la acest mod de impunere, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile menționate la alin. (2) al art. 1.”

Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care precizează la:

art. 7 “(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, **dintr-un an fiscal**, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

art. 9 “(1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile.”

(7) “Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

[...]

s) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, prestări de servicii sau asistență, în situația în care nu sunt încheiate contracte în formă scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea autorizată;”

art. 10

(1) “Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât unu.”

(2) “În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu, inclusiv, cheltuielile cu dobânzile sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobânzile rămase nedeductibile se reportează în perioada următoare, în aceleași condiții, până la deductibilitatea integrală a acestora.”

(3) “În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, **diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda**, în sensul alin. (1) și (2), **deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitărilor prevăzute în aceste alineate.**”

art. 13

“(1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

[.....]”

“(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezenta lege. Această pierdere se recuperează de la data înregistrării.”

Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 859/2002 cu modificările și completările ulterioare, prevăd la:

pct. 7.4. “Veniturile ori cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține. În cazul în care contribuabilul sau organele fiscale constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis sau a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv.

Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează majorări și penalități conform legislației în vigoare.”

pct. 9.14. “[...]. În baza acestor prevederi este necesar ca serviciile să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract scris care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și a tarifelor percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului.

Verificarea prestației se realizează prin analiza documentelor justificative care atestă efectuarea serviciilor - situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.”

pct. 10.1. “Sub incidența art. 10 din lege intră numai împrumuturile angajate după data intrării în vigoare a Legii nr. 414/2002, cu excepția art. 10 alin. (5) din lege care se aplică și pentru dobânzile aferente împrumuturilor angajate înaintea datei intrării în vigoare a legii de la alte entități decât instituțiile de credit autorizate.”

pct. 10.2. “În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 10 alin. (5) din lege. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excede nivelul de deductibilitate permis conform art. 10 alin. (5) este considerată nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare ori egal cu 1, contribuabilul aplică limitarea prevăzută la art. 10 alin. (2) din lege.

Intră sub incidența art. 10 alin. (3) din lege pierderea netă din diferențe de curs valutar aferente capitalului împrumutat.”

Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

art. 19

“Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

art. 21

“ Cheltuieli

(1) “Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) “Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[.....]

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;

.....”

art. 23

“Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât unu. [...] Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile, în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât trei.

(2) În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu inclusiv, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi, plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar rămase nedeductibile se reportează în perioada următoare, în aceleași condiții, până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1) și (2), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitărilor prevăzute în aceste alineate. Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

[...]

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția societăților comerciale bancare române sau străine, sucursalelor băncilor străine, cooperativelor de credit, a societăților de leasing pentru operațiuni de leasing, a societăților de credit ipotecar și a persoanelor juridice care acordă credite potrivit legii, dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzilor de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei, și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

[...]"

Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

pct. 48. "Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate."

Din analiza documentelor existente în dosarul cauzei și în raport de legislația în vigoare s-au reținut următoarele:

Începând cu 01.09.2001, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, S.C. DAL BETON S.R.L. a devenit plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Societatea a fost verificată din punct de vedere fiscal conform procesului verbal nr. x din 02.11.2001 prin care s-a stabilit că pierderea fiscală înregistrată la 31.08.2001 este în sumă de x lei rol și provine din anii 1999, 2000, 31.08.2001.

Din bilanțul contabil pentru anul 2001, formularul 20 „CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE la 31.12.2001” rd. 1 „Cifra de afaceri”, deus la organul fiscal teritorial, rezultă că S.C. D. B. S.R.L. a realizat o cifră de afaceri în sumă de x mii lei rol, echivalentul a x Euro, calculată la cursul valutar BNR valabil la 31.12.2001 (27.881 lei/Euro) și potrivit art. 1 alin. (1) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, devine plătitoare de impozit pe profit începând cu anul 2002 .

◇ perioada verificată: 01.01.2003 – 31.12.2007;

◇ baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit recalculată este în sumă totală de x lei, conform datelor din anexa nr. 1 „Situația centralizatoare privind constituirea și declararea impozitului pe profit”, astfel,

◇ **x lei ron** – reprezintă cheltuieli cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente aferente anului 2003 și în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și pct. 7.4 din Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit aprobate prin H.G. 859/2002 sunt nedeductibile la calculul impozitului pe profit. Organul de inspecție fiscală corect și legal a

majorat baza impozabilă la calculul impozitului pe profit pentru anul 2003 și a diminuat baza impozabilă la calculul impozitului pe profit pe anul 2004 cu suma de x lei ron.

◇ **x lei ron** – reprezintă cheltuieli înregistrate cu colaboratorii pentru asistență juridică, considerate nedeductibile de către organul fiscal deoarece nu au fost prezentate documente justificative care atestă efectuarea efectivă a serviciului de asistență juridică (rapoarte de lucru, situații de lucrări, etc.) conform prevederilor art. 9 alin. (7) lit. s) din Legea nr. 414/2002 și a pct. 9.14 din H.G. 859/2002;

◇ **x lei ron** – reprezintă cheltuieli cu dobânzile și diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor neadmise la deducere de către organul de inspecție fiscală în anul 2003 și reportate în anii următori până la deductibilitatea integrală în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1), (2) și (3) din Legea 414/2002, precum și a pct. 10.1, 10.2 și 10.3 ... 10.10 din H.G. 859/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- x lei ron - de recuperat în anul 2004;
- x lei ron - de recuperat în anul 2005.

Diferența de curs valutar în sumă de x lei ron aferentă contractului de vânzări de titluri nr. FN/10.01.2002 nu intră sub incidența art. 10 alin. (3) din Legea 414/2002 și ca atare organul de soluționare în urma consultării organului de inspecție fiscală a procedat la admiterea la deducerea acestei sume și recalcularea impozitului pe profit în sumă de x lei și a majorărilor aferente în sumă de x lei, pentru care se va admite contestația.

◇ **x lei ron** – reprezintă profit impozabil utilizat de societate pentru recuperarea pierderii contabile, impozitată de către organul fiscal întrucât din profitul impozabil se poate recupera numai pierderea fiscală, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 414/2002, precum și a pct. 13.1 din H.G. 859/2002;

◇ **x lei ron** - reprezintă cheltuieli cu onorarii și comisioane înregistrate de societatea D. B. SRL în contul 622 reprezentând asistență tehnică din partea firmei G. & S. L. din I., facturate cu factura nr. x din 05.12.2005, considerate nedeductibile de către organul fiscal deoarece nu au fost prezentate documente justificative care să ateste necesitatea acordării serviciului de asistență tehnică pentru activitatea desfășurată în luna decembrie 2005 în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (1) și art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, precum și a pct. 48 din H.G. 44/2004, mai sus citate;

◇ **x lei ron** – reprezintă cheltuieli cu dobânzile care exced nivelului dobânzii de referință a BNR (6%) din anul 2006 pentru suma de x lei și din anul 2007 (7%) pentru suma de x lei față de dobânda practică, conform art. 23 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, documentele existente în dosarul cauzei și în raport de cadrul legislativ enunțat s-a reținut că, S.C. D. B. S.R.L. Vaslui, din obligația fiscală stabilită inițial în sumă de S1 lei la impozitul pe profit prin decizia de impunere nr. x/11.02.2009, datorează suma S1.1 lei cu titlu de impozit pe profit deoarece s-a recalculat obligația fiscală prin admiterea la deducere a diferenței de curs valutar aferentă contractului de vânzări de titluri nr. FN/10.01.2002, și urmează a se respinge contestația pentru această sumă.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, în mod greșit s-a înregistrat în anul 2002 ca fiind plătitoare de impozit pe profit întrucât, potrivit legii, era obligată să rămână la impozitarea veniturilor la microîntreprindere nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației deoarece,

- din datele prezentate în formularul 20 „CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE la 31.12.2001”, rd. 1 „Cifra de afaceri”, deus la organul fiscal teritorial cu bilanțul contabil pe anul 2001, rezultă că S.C. D. B. S.R.L a realizat o cifră de afaceri de x Euro, calculată la cursul valutar BNR valabil la 31.12.2001;

- societatea nu mai îndeplinește condițiile de impozitare prevăzute la art.1 alin. (1) din O.G. 24/2001, astfel că devine plătitoare de impozit pe profit începând cu data de 01.01.2002 în conformitate cu prevederile alin. (6) ale aceluiași articol și act normativ.

De asemenea, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația societății că la calculul impozitului pe profit pentru anul 2003 trebuia preluată pierderea fiscală înregistrată la 31.08.2001, în sumă de x lei ron, confirmată prin RIF nr. x din 02.11.2001, întrucât;

- societatea a devenit plătitoare de impozit pe profit începând cu 01.01.2002;

- din datele extrase din Bilanțul contabil depus pe anul 2002 la organul fiscal teritorial, înregistrat sub nr. x/28.03.2003, rezultă că societatea a realizat un profit în sumă de x mii lei rol, din care a recuperat pierderea fiscală în sumă de x lei rol în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) și (4) din Legea nr. 414/2002 așa cum rezultă din formularul 50 „reaprtizarea profitului” realizat la 31.12.2002.

Totodată nici susținerea societății că a fost diminuată baza impozabilă în mod nelegal prin aplicarea greșită a dispozițiilor art. 9 alin. (7) lit. a) cu privire la cheltuielile cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente în sumă de x lei rol nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât,

- organul de inspecție fiscală a procedat corect la ajustarea bazei de impunere pe anul 2004 cu suma de x lei rol reprezentând cheltuielile cu impozitul pe veniturile persoanelor nerezidente și impozitarea acestora în perioada fiscală căreia îi aparțin, respectiv anul 2003 în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414/2002 și pct. 7.4 din H.G. 859/2002 mai sus citate, precum și în raport de prevederile pct. 6.9 din Ordinul 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene;

- în corectarea erorilor constatate au fost aplicate prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414/2002, indicarea greșită a dispozițiilor art. 9 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 414/2002 nu modifică costatările organului fiscal.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale aplicabile în speță, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. D. B.SRL Vaslui pentru impozitul pe profit pentru suma de S1.1lei și se va admite pentru suma de S1.2 lei.

III B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Referitor la suma de S3 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată,

Agenția Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă obligația fiscală a fost corect stabilită în condițiile în care S.C. D. B.SRL a dedus această sumă reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă unor aprovizionări destinate realizării de operațiuni scutite fără drept de deducere.

In fapt, S.C. D. B. SRL nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa în sumă de - lei prin neadmiterea la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă materialelor achiziționate și a lucrărilor efectuate pentru spațiile închiriate solicitând recalcularea taxei pe valoarea adăugată prin aplicarea pro – rata în conformitate cu disp. art. 147 din Codul fiscal, privind persoanele impozabile în regim mixt, și admiterea la deducere a sumei de x lei.

Obligația fiscală suplimentară stabilită de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei, contestată de societate din decizia de impunere nr. x din 11.02.2009, a rezultat ca urmare a faptului că, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere în anul 2007 pentru taxa pe valoarea adăugată din facturile fiscale cu achiziția diverselor materiale și a lucrărilor executate la spațiile închiriate potrivit art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

În drept, se fac aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, astfel:

art. 141

“Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

*e) arendarea, concesiunea, **închirierea** și leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepții:*

[...]

2. închirierea de spații sau locații pentru parcarele autovehiculelor;

[...]”

art. 126

“Operațiuni impozabile

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

[.....] .

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la **art. 141**:

[...]"

Din analiza documentelor depuse în dosarul cauzei în raport de legislația în vigoare s-a reținut că,
- S.C. D. B. S.R.L. V.a dedus în anul 2007 taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei din facturile fiscale emise pentru diverse materiale și lucrări executate la spațiile închiriate fără a avea drept de deducere în condițiile prevăzute de art. 126 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal deoarece realizează venituri din închirieri cuprinse în art. 141 alin. (2) lit. e) din același act normativ;

- obiectul de activitate al S.C. D.B. S.R.L. V., așa cum este menționat la pag. 3 din RIF, îl constituie „închirierea și sub închirierea bunurilor imobiliare proprii sau închiriate” cod CAEN 7020.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, pentru suma de 51.249,25 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor corespunzătoare lucrărilor de reparații a spațiilor închiriate, i s-au aplicat greșit prevederile art. 126 alin. (9), lit. c) și art. 141 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 și solicitarea aplicării dispozițiilor art. 147 din același act normativ, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât,

- organul fiscal a stabilit că achizițiile diverselor materiale, precum și lucrările efectuate, facturate cu facturile fiscale nr. . din 17.08/2007, . din 02.08.2007, . din 14.09.2007, . din 21.12.2007, . din 20.12.2007, . din 20.12.2007, au fost utilizate de societate în realizarea de venituri care nu dau drept de deducere și potrivit art. 147 alin. (4) din Codul fiscal **taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă acestora nu se deduce;**

- societatea nu a prezentat documente din care să rezulte că a realizat operațiuni scutite cu drept de deducere și operațiuni scutite fără drept de deducere pentru a calcula taxa pe valoarea adăugată pe bază de pro – rată, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

Având în vedere că societatea recunoaște faptul că realizează venituri scutite de taxă pe valoarea adăugată fără drept de deducere dar nu prezintă nici un calcul din care să rezulte că organul fiscal nu a stabilit corect suma de S3 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere, în conformitate cu prevederile art. 141 alin. (2) lit. e) coroborat cu art. 126 alin. (9) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

III. C. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S2+S3 lei respectiv majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de S2 lei și taxei pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei:

În fapt, prin decizia de impunere nr. x din 11.02.2009 au fost calculate de către organul fiscal accesoriile aferente diferentelor de obligații fiscale stabilite suplimentar de plată, astfel:

- x lei – reprezintă majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de 96.404, calculate până la 30.01.2009;

- x lei – reprezintă majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei

Contestate de către societate susținând că:

- pentru suma de x lei rol reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă lunii martie 2004, organul fiscal nu trebuia să calculeze majorări deoarece această sumă a fost declarată prin decontul depus pe luna respectivă;

- prin RIFx/11.02.2009 s-a constatat ca diferență suplimentară la impozitul pe profit suma de x lei ron, sumă care nu suportă majorări întrucât societatea avea plătit în plus la acest impozit suma de x lei rol (x lei ron), același lucru fiind valabil și pentru anul 2007 privind diferența suplimentară constatată la impozitul pe profit.

III.C.1 Organul de inspecție fiscală și-a însușit susținerea contestatoarei privind majorările de întârziere calculate pentru suma de x lei rol și a propus admiterea contestației pentru suma de x lei ron

reprezintă majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere x lei, și ca atare urmează a se admite contestația pentru aceste sume.

Totodată se reține că a fost admisă contestația pentru impozitul pe profit în sumă de S1.2 lei și ca atare urmează să se admită contestația și pentru majorările de întârziere aferente în sumă de S2.1 lei (majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă dex lei), conform principiului de drept conform căruia secundarul urmează principalul, se va admite contestația și pentru aceste sume.

III. C. 2 Referitor la obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă de x lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei calculate asupra debitelor pentru care contestația a fost respinsă.

Se reține că acestea au fost calculate în mod legal de organul de inspecție fiscală conform prevederilor art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează la:

art. 119 alin. (1) *“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”*

art. 120

(1) *“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”*

(2) *“Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”*

Se reține că societatea nu aduce nici un argument în susținerea contestației pentru acest capăt de cerere.

În drept, se face aplicarea prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

(1) *“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[.....]

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[.....].”

și ale pct. 12 “. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației din OMFP nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

12.1. *“Contestația poate fi respinsă ca:*

b) “nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”;

Referitor la afirmația societății că pentru diferența suplimentară la impozitul pe profit în sumă de x lei ron nu datorează majorări de întârziere deoarece avea plătit în plus la acest impozit nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât au fost stabilite obligații suplimentare de plată începând cu 01.01.2003 și după efectuarea compensărilor cu plățile efectuate în plus de societate au rezultat obligațiile de plată la care s-au calculat și majorări de întârziere.

Având în vedere faptul că, organul de soluționare nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept, că a fost respinsă contestația pentru suma de x lei reprezentând impozit pe profit precum și pentru suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată iar suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plată însușită de societate prin necontestare, precum și principiul de drept conform căruia accesoriul urmează principalul, se va respinge contestația ca nemotivată pentru acest capăt de cerere.

III. D. Referitor la suspendarea executării actului administrativ atacat în conformitate cu dispozițiile art. 215 din Codul de procedură fiscală,

În fapt, societatea solicită „suspendarea, în conformitate cu dispozițiile art. 215 din Codul de procedură fiscală, în forma republicată, raportat la dispozițiile art. 11.1 – 11.5 din Instrucțiunile de aplicare a CPF, a executării actelor administrativ – fiscale atacate, până la soluționarea administrativă a contestației, având în vedere, în principal, existența unei îndoieli puternice cu privire la legalitatea actelor administrative atacate, la greșelile/situațiile de aplicare greșită a legii – menționate, dar și bonitatea debitorului D. B..

În drept, se fac aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

art. 209 alin. (1) lit. a) prevede că:

“(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal;”

art. 215

“Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

Din interpretarea textului art. 215 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, mai sus citat, rezultă că introducerea contestației pe cale administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ atacat.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile, art.1 alin. (1) și (6) din O.G. 24/2001, art. 7 alin. (1), 9 alin. (1) și (7) lit. s), art. 10 alin. (1), (2) și (3), art. 13 alin. (1) și (4) din Legea nr. 414/2002, pct. 7.4 , 9.14 și 10.2 din H.G. 859/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 alin. (1), art. 21 alin. (1) alin. (4) lit. m), art. 23 alin. (1), (2), (3), (5) și (6), art. 141 alin. (2) lit. c), art. 126 alin. (9) lit. c) și art. 147 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, pct. 48 din H.G. 44/2004, art. 119, 120, art. 206 alin (1) lit. c), art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), art. 210 și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. D. B. S.R.L. cu sediul social în V.i, str. Ștefan cel Mare, nr. ..., județul V., pentru suma de **S lei** reprezentând:

- **S1.1lei – impozit pe profit;**
- **S2.1 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4.1 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.**

2. Admiterea contestației pentru suma de S lei reprezentând:

- **S1.1 lei – impozit pe profit;**
- **S2.2 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **S4.2 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;**

3. Respingerea cererii de suspendare formulată de S.C. D. B. S.R.L. V., potrivit art. 215 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

3. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie celor în drept spre a fi dusă la îndeplinire.

4. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, potrivit art. 210 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, și poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul V. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

.

Red./dact. 4 ex.
O.B.